קורס דיני חוזים תשע"ה

עבודה 2-

תרופות בשל הפרת חוזה

מרצה: ד"ר משה גלברד מתרגל: עו"ד אפי צמח

הערות			ניקוד
<u>,</u> n	ראשונ	אלה	
aller and	1	1	הנחות בסיס
	1	10	ניתוח ההודעה בחודש יוני כהפרה צפויה
	16		(גילוי דעת, נסיבות ורמת ודאות)
	6	6	אשםתורם
	6	6	החובה בנטל הקטנת הנזק
	8	8	ניתוח ההודעה בחודש יולי כהפרה צפויה (גילוי דעת + תביעת תרופות)
	G	6	פיצויים על בסיס סעיף 10 אונאים לתחולת הסעיף
	5	5	פיצויי הסתמכות
	5	5	פיצוייקיום
- ניון בה החתר ההצויק	6	7	החלת נטל הקטנת הנזק ותום לב - פסיקת הפיצויים
	2	6	בונוסים שזורים בשאלה
1901	55	54	ניקוד (ללא בונוסים)
7	ו שנייו	שאלה	
		2	שאלת פרשנות
	6	7	מטרת הפיצויים ותכליתם
	5	5	צירוף תרופות וככל פיצויים
	-	3	אפשרות הפחתת סך הפיצויים המוסמכים
	3	3	כפל פיצויים
	14	20	ניקוד
ית	שליש	אלה	U
	5	5	מבחן הצפיות
	3	3	יכולת מניעה
	3	3	נסיבות
	3	10	ניתוח דעות מלומדים
	8	4	בונוסים שזורים בשאלה
	21	21	ניקוד (ללא בונוסים)
	5	5	הערכה כללית של העבודה
9000	75		ציון

211402134

ג) אפשרויות הנפגע מהפרת חוזה : דרישת פיצויים יחד/ לצד אפשרות לאכיפת החוזה ולביטולוי. בעבודה זו נדון בתרופת הפיצויים. הפרה צפויה מתרחשת כאשר לפני מועד קיום החוזה צד לחוזה מצהיר שאין בכוונתו לקיים את החוזה, או שנסיבות מעידות שאין באפשרותו/ ברצונו לקיימם². בהפקה צפויה רואים את החוזה כמופר אף שטרם הגיע מועד קיומו. לכן, מתגבשת בעקבותיה תרופת פיצויים לפי סי 10 לחוק, כהפרה רגילה, ב2 שלבים: בחינת היקף הנזק וכימות הפיצויים³, המתבטאים ב4 תנאים מצטברים⁴ בכל ראש-נזק: קיומו של נזק, סיבתיות- קשייס בין ההפרה לנזק צפיות- נזק שנגרם מההפרה ושהמפר צפה או שהיה עליו לצפות בעת כריתת התוזה, הוכחת שיעור הנזק. תכלית הפיצויים היא העמדת הנפגע במקום בו היה לו קוים החוזה?. אלו פיצויי קיום. פיצויי הסתמכות לעומתם, הם פיצוי על הוצאות שהוציא הנפגע לשם/קיום החוזה. עם זאת, עיקרון הקטנת הנזק קובע שהמפר לא יחויב לפצות בעד נזק שהנפגע יכול היה, באמצעעם סבירים, למנועי להקטוןי. במקרה שלנו, נכרת חוזה בין רני לאלכס. ב7/14 אלכס אמר לרני כי הוא אינו מתכוון לעמוד בחוזה. רני לא היה מתקשר בחוזה אילו ידע מראש על כוונתו להפר את כל החוזה, ולכן גילוי דעת סובייקטיבי זה הוא הפרה צפויה זישודית?. אפשרויותיו של רגי: יילקבליי את ההפרה, לראות את/החוזה כבטל ולתבוע תרופות בשל ההפרה, כאילו התרחשה בפועל, או יילדחותיי את ההפרה תוך עמידה על הזכות לקיום החוזה, כך שהחוזה תקף וממשיכים להיות מחויבים לו. בנוסף, ניתן לפנות לאלכס במטרה לשכנעו לחזור מכוונתו להפר התוזה®. מהי הכי משתלם לרני ! אם יחליט לקבל אוֹנ ההפרה הצפויה, באפשרותו לדרוש פיצויי קיום או הסתמכות. פיצויי הקיום יהיו ע"ס 9 מי, מכיוון שזה הסכום המופיע בחוזה; אותו רני היה מרוויח אלמלא ההפרה (סיבתיות) ולגביו הייתה לאלכס עפיות בעת כריתת החוזה. בהסתמך על דעת השופט חשין" כי ניתן לדרוש פיצויי, הסתמכות גם במקום שהם גבוהים מפיצויי הקיום, ידרוש רני 9.5 מי פיצויי הסתמכות, שהם סך הוצאותיו עד/יולי. אלכס יטען כדעת השופט מלץ כי סי 10 לחוק דו באינטרס הקיום בלבד, ורק כשיש קושי אובייקטיבי להוכיח את שיעורו יוכל הנפגע לקבל פיצויי הסתמכות, וכי נפגע שנכנס לחוז הפסד (סכום הסתמכות גבוה מפיצויי קיום) אינו זכאי לפיצויי הסתמכות. סכום הפיצויים שביה״מ קובע צריד לעמוד במבחני הסיפתיות והצפיות הסבירה¹⁰. במקרה הזה החריגה לא נבעה מההפרה אלא מתחשיב שגוי של רני,

שאלכס לא יכול היה לצפות בעת כריתת החוזה. לפוכך, יוכל רני לדרוש רק פיצויי קיום (9 מי ולא 9.5). הודעת ההתלבטות ביוני: ישנן גישות שונות למידת הווז אות הנדרשת לביסוס הפרה צפויה. אלכס יסתמך על דעת ד״ר ולברד" שבהפרה <u>חמורה</u> ניתן להסתפק בהסתברות נמוכה להפרה, ויטען שמרגע שרני ידע על ההתלבטות, חלה עליו חובת הקטנת הנזק. בעת הודעת ההתלבטות עמדו הוצאותיו ע״ס 5 מ׳ בלבד, כך שכל ההוצאות <u>מאז (5</u>.4 מ׳) הן על כתפי רני. רני לעומתו, יתבסס על המלומדים¹² שלו ואדר, התולים קיומה של הפרה צפויה מהחלופת הסובייקטיבית בנחרצות המפר בגישתו השלילית ודויטש, המצדד בדרישה ל״ווראות הפרה צפויה נהחלופת הסובייקטיבית בנחרצות המפר בגישתו השלילית ודויטש, המצדד בדרישה ל״ווראות סרובה״ : אלכס לא הודיע נחרצות שהוא עומד להפר את החוזה אלא רק שיתף בהתלבטותו. במצב זה, רני יכול לחשוש שהחוזה עדיין קיים ו״הקטנת נזק״ תהווה הפרת חוזה מצידו^{נ1}. לחילופין, רני יטען כי גם אס

י שלו ואדר, 295 *

סעיף 2 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשלייא – 1970 (לוזלן: החוק) ;

ג. שלו ויהודה אדר, דיני חוזים – התרופות: לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי, 285-286 (2009) (להלן: שלו ואדר) סעיף 17 לחוק

נעיא 2371/01 אינשטיין ני אוסי תכנון והקמת מבנים ופתוח בעיימ, פייד נו(5) 787, 277 (2003)

^{(1981) 808, 800 (2)} אויסימוב ני מלון טירת בת שבע פייד לה (2) 808, 808 (1981)

י סעיף 14(א) לחוק

שלו ואדר, 145

י שלו ואדר, 148-149 ; ע״א 195/85 בנק איגוד לישראל בע״מ נ׳ זאק טוראקי פ״ד מ״ב (4) 811, 829 (1989)

יעייא 1992/101 עיריית נתניה ני מלון צוקים בעיימ, פייד מו(4) 45, 5% (1992) <u>השוי חשין. וכן מסכים היאוי מצא, בעמי 79 לפסייד.</u> עייא 1920 עיריית נתניה ני מלון צוקים בעיימ, פייד מו(4) 45, 59-59 (1992). <u>דעת השופט מלץ.</u>

¹¹ טישה גלברד ייהפרה צפויה של חיוב בהצעת הקודקט האזרחי החדשיי, מאזני משפט ה (תשסייו) 239, 239; שלו ואדר, 141.

שלו ואדר, 141 וכן הייש 37 שס; מיגל דויטש, ביטול חוזה בעקבות הפרתו, 134-135 (תשנייג). גי שלו ואדר, 364 (תשנייג).

זו הפרה צפויה, הוא לא קיבל אותהו אך אלכס ידגיש שהחוזה הוא חוזה קבלנות, בו אסור למספק השירות, רני, להתעלם מהפרה צפויה ולכפות על המזמין את קיום החוזה". מכל מקום- בחירתו של רני להתעלם מחודעת ההתלבטות ביוני ולאפשר לנוק הכספי לגדול, גם אם לא חלה עליו חובת הקטנת הנזק, מהווה פגיעה בתואלייו ויש ליחס לו אשם תורם בגינה. לפי עיקרון זה, הנגזר מחובת תוייל, התנהגות של הניזוק שגרמה לנזקו היא עילה להפחת הפיצויים שייפסקו לו. בניגוד לחובת הקטנת הנזק שלא חלה לפני קבלת ההפרה הצפויה, ומייחסת את האחריות לנזק לאחד הצדדים, דוקטרינת האשם התורם חלה גם קודם להפרת החוזה, ומאפשרת חלוקת אחדיות בין הצדדים עפייי מידת האשם של כל אחד³¹. אף שידע על ההתלבטות, רני לא נזהר בהוצאותיו ולא העמיד את אלכס על חובתו להחליט, ולכן יש להשית עליו את האחריות ל4.5 מי שהוציא מאז ידע על ההתלבטות או לפחות על החצי מי שחרג מהמוסכם בחוזה.

<u>ראשי-נזק נוספים : יפגיעה במוניטין וייאבדן רווחייזי</u> לפי סי 10 לחוק. רני בעל משרד יחייצ מפורסם עם מוניטין מצוין, לכן אלכס פנה דווקא אליו מחו״ל. היה עליו לצפות שהפרת התוזה תביא לירידה בערך הכלכלי של שמו הטוב של המשרד שעלול בעקבותיה להיתפס כלא-מוצלח, ולכן יש לפצותו על נזק תוצאתי זה. בנוסף, ידוע לכל כי משרד יחייצ מתפרסם באמצעות פרויקטים מוצלחים שלו, כך שההפרה מנעה מרני רווח עתידי מחפרסום כתוצאה מהקמת החנויות. אלכס יבהיר שרני לא הביא הוכחות מספקות להערכת המוניטין ולכימות הנוס שנגרם לויי ולשיעור ההפסד מאבדן הפרסום, אך רני ישיב כי נזקים כאלו שקשה לכמת בדייקנות- די שיוכיח שנמנע ממנו רווח כספי שהיה מרוויח מפרסום משרדו ופגיעה בשמו הטוב, ולו באומדן בלבד, וסכום הפיצוי המדויק הוא עניין לאומדן השופט¹⁷. יהוצאות משפטיות- על אלכס לפצות את רני על ההוצאות המשפטיות שנגרמו מההפרה, משום שיכל לצפות שאלה יהיו תוצאותיה20. -נזק לא-ממוני לפי סי 13 לחוק - כפי שיכל אלכס לדעת, רני הקדיש את כל זמנו, כישרונו ומרצו בפרויקט המשותף, והפרתו ע*ייי* אלכס תוך פניעה חמורה ביחסי-האמון ביניהם **גרמה** לו עוגמת נפש גדולה והוא זכאי בשלה לפיצויים. אמנם פיצוי זה **נתון לשיקול דעת ביהמ״ש**, הנוהג לצמצם בפסיקתו, אך רני יטען שיש להרחיב השימוש בו¹². אם רני יחליט לדחות את ההפרה הצפויה ולהשאיר את תחוזת תקף: הוא לא יוכל לדרוש את הפיצויים לעיל ויצטרך להמשיך להשקיע כסף כדי לסיים את הקמת החנויות במועדן. היות שכבר חרג מהסכום שנקבע בחוזה, הכסף שיוציא לצורך כך (השתמכות) לא בהכרח יוחזר לו, ובנוסף, אלכס יוכל לתבוע אותו בגין חוסר תשל על התעלמות מההפרה הצפויה והגדלת הנזקים. יש להוסיף שהיות שזהו חוזה קבלנות, כלל אסור לרני

להתעלם מהחפרה, כנטען לעיל. לכן, אף אם לא יזכה בכל הפיצויים שתבע, כדאי לרני לקבל את ההפרה. יש לציין שמרגע קבלתה החוזה יחשב כמופר, ותחול על רני חובת הסטנת הנזק, כך שאם יוציא הוצאות נוספות, אלכס לא יידרש לפצות בגינן. (ואם ידרוש מרני לבטל עסקאות שכבר עשה, רני יענה שחובת הקטנת הנזק היא באמצעים סבירים בלבד). ניתן לטעון כי התביעה תביא את רני למקום טור משהיה לו קוים החוזה, אד רני ידגיש שהפיצויים נועדו לתיקון מקי ההפרה", העלולים לעלות על הפגיעה באינטרס הקיום. לסיכום, על רני לקבל את ההפרה הצפויה תוך זמן לביר, לבטל את החוזה ולדרוש בנינו 9.5 מי פיצויי הסתמכוונ (ולחילופין 9 מי פיצויי קיום) + פיצוי על: אבדן רווח + פגיעה במוניטין + הוצאות משפטיות (נזק ממוני) + עגמת נפש *הזק לא ממוני*) וריבית^{נג} והצמדה למדד עליהם, באם לא ישולם הפיצוי עד המועד שנקבע בחוזה.

יי משה גלברד, ייהפרה צפויה של חיוב בהצעת הקודקס האזרחי החדשיי מאזני משפט ה 229, 275 (תשסייו)

¹¹ שלו ואדר, 166. ולדעת שלו- חוסר תו״ל במקרה כזה הוא אף עילה להחלת נטל הקטנת הנוק: שלו ואדר, 162-161)

^{324, 77217 1721 17}

¹⁵³ שלו ואדר, 325 הייש 153

יי עייא 355/80 אויטימוב ני מלון טירת בת שבע פייד לה(2) 804, 804 (1981) - השוי הי כהן דעת מיעויו; שלו ואדר, 446 הייש 473.

^{326, 77761 1780 20}

וו שלו ואדר, 205

¹⁰¹ שלו ואדר, 104

^{280 (3) 11 (3) 11 (3)}

מאותו ראש נזק של אף פיצוי שנטען לעיל (נזק ממוני ושאינו ממוני) וניתן לדרוש אותם בנוסף עליהם: יון מי [פיצויי הסתמכות+ מוסכמים] + סכום הפיצויים שיפסוק ביה״מ בגין שאר הנזקים התוצאתיים]. לחילופין, אף אם אינם עונשיים, לא סביר שהפיצויים המוסכמים הם פיצויי הסתמכות; 1.5 מי הוא סכום מוך ביותר כפיצויי הסתמכות לעסקה בסך 9 מי ₪, כך שיש להניח שהוא כוון להיות פיצוי משוער על שאר הנוקים שנגרמו מההפרה (פירוט לעיל). כך, אם הסכום שיפסוק ביהיימ בגינם ייפחת מ1.5 מי, זוכל רני לממש את אפשרותו לתבוע את הפיצויים המוסכמים במקומו, בנוסף לפיצויי ההסתמכות, שאינם מאנתר ראש נזק. טענת הסיכול, המסדירה את המצב המשפטי וחלוקת הסיכונים בין צדדים לחוזה עקב אירועים בלתי צפויים בין כרותת החוזה למועד קיומו²⁷, מקנה/חסינות למפר מפני תביעת אכיפה /פיצויים ב3 תנאים מצטברים: היעדר צפייה של נסיבות מסכלות, אי יכולת למנוע הנסיבות המסכלות והתלחשות בפועל של נסיבות המסכלות קיום החוזה. *אלכס יטען שהידרדרות המצב הביטחוני ופרוץ ייצוק איתו״ הן נסיבות בלתי צפויות שהוא לא יפל למנוע, המשפיעות באופן יסודי על יכולת ביצוע החוזה, כיוון שיש להן השפעה מהותית על הצלחתה הכלכלית של החנות בשל לריסת הכלכלה המתלווה לעיתים למלחמה, חרמות ביולאומיים וכויד הני יטען שבישראל אפשרות למלחמה צריכה להילקה בחשבון ולא נחשבת ״נסיבה שלא ניתן לצפות מראשיי²⁵, כך שאינה עילה לסיכול חוזה. *לדעת אלכס, גם אם היה ניתן לצפות את המבצע בעזה, לא היה ניתן לצפות את השלכותיו על החוזה?? : התארכותו ועוצמת השפעתו על המצב הביטחוני ועל דעת הקהל השלילית/כלפי ישראל בעולם העלולה להשפיע על שאר עסקיו המצויים בחו״ל וכוי, ולכן המבצע וכנס בגדר נסיבה שלא נאתן לצפות מראש, ועילה לסיכול. * לדעת רני, השפעות המבצע לא אקוטיות מהרגיל ולכן כמו כל מלחמה במדינה- ניתנות שצפייה, ואין סיכול; ובכל מקרה- סיכול קיים רק כששני הצדדים רוצים לקיים את התסכם אך לא יכולים! כאן ההסכם ניתן לביצוע, כך שאייא לטעון לסיכול. אלכס יטען כי על-אף שטכנית עתן החוזה לביצוע, בפועל קהל הצרכנים ״אבד״י אובדן נשוא החוזה לא מאפשר את קיומו. בווסף, סיכול מבוסס על עקרון תו״ל. כשיש שינוי מהותי בנסיבות החיצוניות,/כמו בענייננו, זהו חוסר תואל להתעקש לקיים את החוזה, ולא לסכלוני. * רני יטען שגם אם מדובר בסיכול, עדייו גם הפרה צפויה, ולכן הוא זכאי לפיצויים שנתבעו בגינה. *אלכס ישיב שלעניין פיצויים מתייחסים לדין הסיכול, כי הוא יותר ספציפי, כך שלא ניתן לתבוע את הפיצויים הנ״ל. *רני יבהיר שהפיצויים שלא ניתן לתבוע הם פיצויי קיום, אד עדיין ניתן לתבוע פיצויי הסתמכות 32. לסיכום, גם אם תתקבל טענת הסיכול ויימנעו חלק מהפיצויים שנדרשו בשאלה 1, עדיין יוכל רני לבטל את החוזה ולתבוע פיצויי הסתמכות, כי ביה״מ רשאי לחייב את אלכס לשפות את רני על הוצאות סבירות שהוציא במסגרת קיום החוזה, כהגנה על אינטרס ההסתמכות 33.

מ פיצוויים מוסכמים נועדו לפצות על נזק משוער שצדדי החוזה ראו בו תוצאה אפשרית של התנהגות המפרי, לא הוכחת נזק. ניתן לוותר עליהם לטובת תרופות אחרות, או לתבוע בנוסף להם פיצויים מסוגים אחרים, כל שד ראשי הנזק לא חופפים25. כלומר- הם פיצוי מינימלי כתוצאה מההפרה, אך לא מקסימאלי. לטענת אלבס, הפיצויים המוסכמים הינם אומדן משותף של הצדדים לפיצויי ההסתמכות, ולכן לא ניתן לדרוש אותם במקביל לפיצויי ההסתמכות שנתבעו, זהו כפל פיצויים. לטענת רני לעומתו, לעיתים תניית הפיצויים המוסכמים מהווה אמצעי עונשי למפר, כמעיין קנס2 - ללא קשר לנזק. משכך, הפיצויים המוסכמים אינם

- 488 , סעיף 15 לחוק; שלו ואדר
- שלו אדר, 520-522; סעיף 15(ב) לחוק
- יש מערך 1884, 2014-2014 יש סערך 1828, לחוק ; גבריאלה שלו דיני חוזים החלק הכללי: לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי, 621 (2005). געייא 197/25 כץ ני נצחוני מזרתי בעיימ, פייד לג(ג) 639, 642 (1979) - השופט לנדוי השאיר בייצריך עיוןיי. אינעייא 15/78 כץ ני נצחוני מזרתי בעיימ, פייד לג(ג) 507 בוז נסמני) ולדלי, ביב 492-493,488, TIM De De

  - יצעייא לייומנגע כד ני נצחוני כוורחי בעיים, ביי פגונו ופון ביים וואסובט (להלן: רגב) אינייא לייומנגע כד ני משרד הבטחון פייד נד(5) 506, 777 (2000) (להלן: רגב) יא אילוסנגס הגב ני משרד הבסחון ביו נולנו סטני בסטני 2005 בסקה 20 לדברי השוי צבן (להלן : בן-אבו) אילוסנגס הגב ני משרד הבסחון ביו נולנו קיינית 2005 בסקה 20 לדברי השוי צבן (להלן : בן-אבו) אילוסנג געווי איליסט בסג געווי געווי איליסט בי מדינת ישראל, תק-מית 2005 בי געווי געווי בו אבו ני מדינת ישראל, היי בי געווי געווי געווי געווי געווי געווי געווי געווי געווי געווי
    - ²⁸ בן אבו לעיל הייש 30, פסקה 16 לדברי <u>השופט צבן</u>; רגב לעיל הייש 29, עמי 517-518 דברי <u>השוי אוגלרד.</u>
- ⁸⁸ סעיף 112, עבר זכן חדס בטיסט. מעיף 122, לתוק ; גבריאלה שלו דיגי חוזים החלק הכללי: לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי, 648 (2005).